

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1908-1914 : Ep. L
45 - 107**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

varar med dig för minnas sagan. nu flyttar
jag till ett annat rum och gräddaren min
älskade. De nöjda och en för en fört och
behövligt hem. Att bygga det är för nöjda
dessa nöjda. Du skiljer oss långt från det

Min
dig
sin
Sven

Älskade, älskade var.

[1914.30.4.]

Detta skall vara ett
gratulationsbrev för namns-
dagen om det nu kann-
mer framt i tid vilket
ju alltid är problematiskt.

Vi ska emellertid fira dig
genom att avbränna en
stor glädje och till ditt ära.

Yourske att vi med Gerda
kunnat sända några be-
vis på hur långt framskri-

den våren är i Fryksdalen
vid Valbergsmessan, så
hoppas vi, att detta skall vara
nyttigt för dig, som är en
gränsaksätare de varse.

Jag undrar om du får äta
sparris. Inte får du vi ha några
nu, men det kan vara bra
att veta i framtiden.

I dag ha vi firat mamma
med en liten förmiddagsbjud-
ning. Chälars och närmedlemmas
komma hit ett par timmar.

P: tordes inte ställa till någon
långre bjudning, för efterse

det är mormors dag, anser han
det vara hennes plikt att spela
världens hela tiden. Nu gick
det mycket bra. Du får nog
berättelse både på gästerna och
användningarna av Erda. Det har
varit en förtälig vecka med
tjänställningar varannan dag.
Det blir ingenting alls gjort.
Gerda tycker rätt mycket om
att sällskapa och hon har ju
ingen annan än mig.

Jag har läst rätt långt i boken
om religiösa undervisningar.
De ha naturligtvis rätt i att

an lida. Dusselbygget behöves mer högt
bestämda översättningar, en sådan knuff
man vill här i våra dagar en sådan

Jag tror inte att det skall konstigt. Det skall förnas ut
omvärlden.

man inte får hålla på att predi-
ka lägnar i kyrkan och inte heller
inlära dem i skolan. Å andra si-
dan är det givet, att vi människors
behöva något att tro på. Men de-
na nya religion, som enligt vad jag
tror kommer att göra det andliga lika
bevisligt och påtagligt som det materi-
ella är ännu inte färdigt. Men Karlen
har rätt, att man endast bör läsa
vad som står på höjden av vår tids
vetande och som man med gott sam-
vete kan hålla för sanning. Boken
väcker många tankar. Minus de Kri-
stus i Moskva galleriet? Den man-
nen talade nog sanning för sin
tid och i sanning med sitt vetande.